

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. гр.Велинград, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно
наказателно дело № 20215210200310 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. ООД, ЕИК 112638855 против Наказателно постановление № 534530-F-540329 от 01.09.2020 г. издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД НАП Пловдив, с което, на осн. чл. 180, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 14 886, 51 лв., за нарушение на чл. 86, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, във вр. чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т.1 от ЗЗДС.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и се иска неговата отмяна. Сочат се допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, изразяващи се съставянето на АУАН и наказателното постановление извън срока по чл. 34 ЗАНН, съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя, без да са налице предпоставките за това и в присъствието само на един свидетел, липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, превратно упражняване на власт от страна на административнонаказващия орган. Евентуално, че неправилно е приложен материалния закон и наказание следва да се наложи по привилегирования състав на чл. 180, ал. 3 ЗДДС

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалните представители адв. А.С. и адв. С.С.-САК, поддържа жалбата. Позицията се на несъответствие между посочената санкционна разпоредба в екземпляра от наказателното постановление, който му е връчен и този, приложен от административнонаказващия орган по преписката пред съда. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, чрез юрисконсулт Т., оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН-препис от обжалвания акт е връчен на жалбоподателя на 13.07.2021 г., а жалбата е депозирана на 20.07.2021 г., от лице с право да обжалва, поради което е процесуално допустима.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

В хода на възложена със Заповед Р-16001319005868-020-001/04.09.2019г., изменена със Заповеди Р-16001319005868-020-002/02.12.2019г. и Р-16001319005868-020-003/06.12.2019г., ревизия на П. ООД, ЕИК 112638885, за установяване на задължения за ДДС за периода 01.11.2015г.-31.07.2019г. и 01.08.2019г.-31.10.2019г., служителите на ТД НАП-главен инспектор по приходите В.Д. и инсп. ЦВ. СП. ДЖ. извършили преглед на представените от дружеството първични документи и счетоводни регистри. Установили, че като регистрирано по ЗДДС лице, дружеството не е начислило ДДС в общ размер на 14 886, 51 лв. за периода м. 10.2019 г.. По време на ревизията били проверени издадените от П. ООД фактури за данъчен период 01.10.2019г.-31.10.2019г., дневниците за продажби, както и дневниците за покупки на контрахентите по фактурите. При сравняването им се установило се, че са издадени фактури за извършени продажби на стоки, както следва: фактура № 0000003258 от 08.10.2019 г. за продажба на дървен материал с получател Ди Ес Хоум ООД, с данъчна основа 11 036,30 лв. и ДДС 2207,26 лв.; фактура № 0000003309 от 14.10.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 9 544,85 лв. и ДДС 1 908,97 лв.; фактура № 0000003310 от 17.10.2019г. за продажба на палети-опаковки с получател София Мед АД, с данъчна основа 8 067,58 лв. и ДДС 1613,51 лв.; фактура № 0000003314 от 21.10.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател Етем Аутомотив България АД, с данъчна основа 7 331,90 лв. и ДДС 1466,38 лв.; фактура № 0000003271 от 23.10.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател Евро Гейм Технолоджи ООД, с данъчна основа 17272,00 лв. и ДДС 3454,40 лв.; фактура № ***** от 24.10.2019г. за продажба на палети-опаковки с получател София Мед АД, с данъчна основа 2373,90 лв. и ДДС 474, 78 лв.; фактура № 0000003318 от 24.10.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 8026,90 лв. и ДДС 1605,38 лв.; фактура № 0000003275 от 30.10.2019 г. за продажба на дървен материал, с получател Ди Ес Хоум ООД, с данъчна основа 10779,15 лв. и ДДС 2155,83 лв.. Дължимият ДДС за този период по издадените фактури възлизал на общо 14 886,51 лв.. Дружеството подало в ТД на НАП – Пловдив, офис Пазарджик, справка декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за данъчен период 01.10.2019 г.-31.10.2019 г., приета с вх. № 130016666793/14.11.2019 г., но в същата не включило горепосочените осем

броя фактури с общо дължим ДДС от 14 886,51 лв.. Същият не бил отразен и в дневника за продажби на дружеството за този период. Дължимият ДДС бил начислен в хода на извършената ревизия на жалбоподателя „П.“ ООД с издадения ревизионен акт № Р-16001319005868- 091-001/17.03.2020 г.

Констатациите проверяващите обективирали в съставения Ревизионен доклад № Р-16001319005868-092-001/21.02.2020г.. Приели, че е с бездействието си П. ООД е извършил нарушение на чл. 86, ал.1, т. т.2, т. 3 от ЗДДС, във вр. чл. 25, ал.2 от ЗДДС и чл. 25, ал.1, т. 6 ЗДДС. Предприели действия по призоваване на жалбоподателя за съставяне на АУАН с Покана изх. № Р-16001319005868-092-001/21.02.2020г., изпратена на декларирания електронен адрес за кореспонденция на дружеството и връчена на 25.02.2020г..

На 05.03.2020 г., в отсъствието на представител на жалбоподателя, бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F540329 срещу „П.“ ООД за нарушение на разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, във вр. с чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, за това че в качеството си на задължено лице, не е начислил ДДС в общ размер на 14 886,51 лв., като включи размера на данъка за периода от 01.10.2019г. до 31.10.2019г. в справка-декларация по чл. 125 ЗДДС и го отрази в дневника за продажби за същия данъчен период-м. 10.2019г..

АУАН № F540329 е връчен на представител на жалбоподателя на 13.03.2020г. от свидетелката В.Д., която го запознала с неговото съдържание. При връчването му не са направени възражения. Не са постъпвали такива и в срока по чл. 44, ал. 3 ЗАНН.

Въз основа на акта за установяване на нарушението е издадено Наказателно постановление № 534530-F-540329 от 01.09.2020г., с което на П. ООД е наложена имуществена санкция в размер на 14 886,51 лв., съответстваща на размера на неначисления ДДС, на основание чл. 180, ал. 3 ЗДДС. Преди връчването му е извършена поправка при цифровото изписване на нарушената разпоредба в екземпляра на предназначения за връчване екземпляр, като след чл. 180 е заличена ал. 3 и е вписано ал.1. Ръкописно е изписано „поправката е моя“ и е положен подпис. Този екземпляр от Наказателното постановление е врен на упълномощен представител на жалбоподателя на 13.07.2021г.,

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели- актосъставителя В. В. Д. и свидетелката Ц.С., извършили ревизията на П. ООД, при която е установено нарушението. Съдът кредитира изцяло събраните гласни доказателства, които са непротиворечиви, взаимно допълващи се и кореспондират с представените писмени такива. Събраният по дело доказателствен материал изяснява по категоричен начин гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита следното от

правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съгласно т.2.1 и т.1.3 от Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на ИД на НАП, във вр. чл. 193, ал. 2 ЗДДС, в предвидените от чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗДДС срокове.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за изтичане на давността за наказателно преследване. Извършеното нарушение попада сред нарушенията на данъчното законодателство, за които срокът за съставяне на АУАН съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и е три месеца от откриване на нарушителя или две години от извършване на нарушението. В процесния случай нарушението и нарушителят се установяват едва с изготвянето на ревизионния доклад предвид обстоятелството, че именно той съдържа за пръв път констатациите на ревизиращия екип за дължимостта на ДДС, неговия размер и за факта на неговото неначисляване и невключване в справката-декларация и дневника за продажби на жалбоподателя. В процесния случай ревизионният доклад е съставен на 21.02.2020г., а АУАН е съставен на 05.03.2020 г., поради което е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено на 01.09.2020г. в законоустановения шестмесечен срок от съставяне на акта за установяване на нарушението.

Неоснователно е възражението за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне, предявяване и връчване на акта за установяване на нарушението и в частност съставянето му в нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Действително тази разпоредба гласи, че акт може да се състави в отсъствие на нарушителя само ако е известен, но не може да се намери или ако след покана не се яви. От показанията на свидетелите се установи, че покана до жалбоподателя да се яви за съставяне на АУАН е връчена посочен от него електронен адрес за кореспонденция за връзка с приходната агенция, но не се е явил. Видно от съдържанието на самия АУАН, той е връчен на надлежно упълномощен негов представител на 13.03.2020г. който се е запознал със съдържанието му, включително и с възможността да депозира възражение в три дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Ето защо съдът счита, че на дружеството е осигурена в достатъчна степен възможността да упражни в пълен обем правото си на защита на административната фаза от процеса. Последното е имало възможност да се запознае с АУАН, след като му е връчено и да се защити адекватно.

Неоснователно е възражението за нарушение на разпоредбите на чл. 40 - 43 от ЗАНН, тъй като АУАН не е съставен в присъствието на двама свидетели. Процесният АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя при спазване на нормата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Жалбоподателят надлежно е информиран за времето и мястото на съставяне на АУАН. Въпреки това представител на дружеството не се е явил и това не се дължи на обективни причини, за които контролните органи са разполагали с информация. Актът е

съставен в присъствието на свидетел, присъствал при установяване на нарушението. Няма законово изискване свидетелите, присъствали при установяване на нарушението да са минимум двама. Не е имало основание за прилагане на алтернативната възможност по ал. 3 на чл. 40 от ЗАНН - да бъде осигурено присъствието на двама други свидетели, доколкото в процесния случай свидетелката Ц.Д. е присъствала при установяване на нарушението и актът е съставен в нейно присъствие. Нещо повече, съгласно нормата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, какъвто е настоящият случай /ревизионният доклад, с който е установено нарушението, по своята правна същност е официален документ/, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. АУАН е надлежно връчен на пълномощник на дружеството, който се е запознал със съдържанието му, включително и с възможността да депозира възражение в тридневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Извършената поправка във връчения на дружеството екземпляр от наказателното постановление не опорочава обжалвания акт до степен, която да налага неговата отмяна само на това основание. Поправката е извършена преди наказателното постановление да е връчено на жалбоподателя, т.е. преди формираната правна воля на административнонаказващият орган да е доведена до знанието на субекта на нарушението, поради което правото му на защита не е компрометирано.

С оглед събраните гласни и писмени доказателства, съдът приема, че нарушението, нарушителя и обстоятелствата, при които е извършено, са доказани по несъмнен начин, а описаната в АУАН и наказателното постановление фактическа обстановка е безспорно установена. Не е спорно, че дружеството-жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице, поради което е носител на задължението по чл. 86, ал. 1 от ЗДДС да начисли изискуемия ДДС като: 1./ издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2/ включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3./ посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. С неизпълнението на което и да е от изискванията на закона, данъчно задълженото лице осъществява съставът на нарушение по тези текст. Задължението следва да бъде изпълнено в срока за подаване на отчетните регистри и справката декларация, т.е. до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. От приетите по делото доказателства се установява, че за месец октомври 2019г., по издадени от дружеството общо осем броя фактури за извършени продажби дължимият ДДС не е включен в справката декларация вх. № 130016666793, подадена на 14.11.2019г. и в дневника за продажби за съответния данъчен период-от 01.10.2019г. до 31.10.2019г.. С доставката на стоките е възникнало данъчно събитие по смисъла на ЗДДС, от която дата е станал изискуем данъкът по ЗДДС за облагаемите доставки и дружеството е следвало да го начисли, по агр. на чл. 25, ал. 6, т. 2 ЗДДС, като го включи в справката-декларация по ЗДДС и в

дневника за продажби най-късно до 14.11.2019 г., включително. Съдът намира, че правилно наказващият орган е преценил, че като не е изпълнило задължението си в законовия срок да отрази в дневника за продажби и справка-декларация процесните 8 броя фактури, жалбоподателят „П.“ ООД е допуснал извършването на административно нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, за което обосновано е ангажирана административната му отговорност. Констатираното нарушение е осъществено чрез бездействие. Правилно е определена датата на извършване на нарушението - 14.11.2019 г., когато е подадена справка – декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, тъй като до този момент за задълженото лице все още е съществувала възможността да включи процесните фактури в дневника за продажби и в справка – декларация за съответния данъчен период. Дружеството подало в ТД на НАП – Пловдив, офис Пазарджик, справка декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за данъчен период 01.10.2019 г. - 31.10.2019 г., приета с вх. № 130016666793/14.11.2019 г., но в същата не включило горепосочените осем броя фактури с общо дължим ДДС от 14 88,51 лв. Дължимият ДДС бил начислен в хода на извършената ревизия на жалбоподателя „П.“ ООД с издадения ревизионен акт № Р-16001319005868- 091-001/17.03.2020 г.

Съгласно чл. 180, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв.. В ал. 3 на същия текст на закона е предвидена привилегирована санкционна норма, съгласно която при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер на 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 400 лв.. Не се спори, а и от представените по делото доказателства се установява, че дължимият данък по горепосочените осем броя фактури е бил начислен в хода на извършената ревизия на жалбоподателя с издаден ревизионен акт на 17.03.2020 г. Това означава, че начисляването на данъка е станало в рамките на 6-месечния период по чл. 180, ал. 3 от ЗДДС, поради което административнонаказващият орган е следвало да наложи имуществена санкция за нарушението на основание привилегирования състав по чл. 180, ал. 3 от ЗДДС, а не по основния, както е сторил. Ирелевантно за приложението на чл. 180, ал. 3 от ЗДДС в случая е обстоятелството, че данъкът не е начислен доброволно от жалбоподателя с подаването на справка-декларация в последващ данъчен период, а с издадения ревизионен акт на 17.03.2020 г. в хода на извършената ревизия, в 4- месечен срок от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен. Приемането на обратното би означавало да се лиши жалбоподателя от възможността да се възползва от привилегията на чл. 180, ал. 3 от ЗДДС, ако в регламентирания в посочената правна норма срок данъчните органи са начислили данъка с

ревизионния акт. Това от своя страна би довело до съществено накърняване на правата на санкционираното лице. В случая при определяне на приложимата санкционна норма административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като не е приложил закон, който е трябвало да бъде приложен. Съгласно ТР № 8 от 16.09.2021г. на ООС от I и II колегия на ВАС по тълк. дело № 1/2020г. в правомощията на районния съд е да измени наказателното постановление, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушение, както е в настоящия случай. В този смисъл, на деецът следва да се наложи имуществената санкция, на осн. чл. 180, ал. 3 ЗДДС, която да се определи в размер на 5% от размера на начисления данък от 14 886,51 лв., но не по малко от 200,00 лв.. Съобразно тези изисквания, размерът на имуществената санкция, изчислен по реда на чл. 180, ал. 3 ЗДДС, която следва да се наложи за извършеното нарушение е 744,33 лв. / 14 886,51 лв. x 5%/ .

При проверка относно законосъобразността на наложеното наказателно постановление съдът счита, че в случая не е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е формално и с извършването му не е необходимо да са настъпили общественоопасни последици. В случая не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид. Доказателства, обуславящи квалифицирането на случая като маловажен не се събраха. С извършване на нарушението се засягат обществените отношения, свързани със задълженията на данъчните субекти към бюджета за коректно начисляване на ДДС за всеки данъчен период и въведената със закона фискалната дисциплина.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде изменено.

По разноските: При този изход на правния спор, разноски се дължат и на двете страни, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН вр. чл. 144 АПК, във вр. чл. 78, ал. 1, и ал. 3, във вр. ал. 8 ГПК.

Претенциите на страните са заявени своевременно.

Жалбоподателят претендира заплащане на разноски процесуално представителство в размер на 440,00 лв. без ДДС, за които са представени доказателства за заплащането им по банков път. Предвид че жалбата е частично основателна му се дължат разноски съразмерно уважената част на жалбата от 418,00 лв..

На ответника се дължат разноски на осн. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, като съдът не е обвързан от претендирания от страната размер на юрисконсултско възнаграждение, а го определя съобразно фактическата и правна сложност на делото, броя на заседанията и размера на наложената санкция. Като съобрази, тези обстоятелства, съдът определи разноски за въззиваемата страна в размер на 100,00 лв., което да бъде присъдено в полза на Националната агенция по

приходите.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Пазарджик

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Наказателно постановление № 534530-F-540329/01.09.2020 г., издадено от Директора на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-Пловдив, с което на „Пейчинов“ ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на управление: гр. Ракитово, ул. „Панайот Волов“ № 2, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 14 886, 51 лв., на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС, за извършено нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във вр. чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, като **НАЛАГА** на основание чл. 180, ал. 3 ЗДДС на „Пейчинов“ ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на управление: гр. Ракитово, ул. „Панайот Волов“ № 2 имуществена санкция в размер на 744,33 лв. /седемстотин четиридесет и четири лева и 33 ст./, за извършено нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във вр. чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63, ал. 3 ЗАНН, във вр. чл. 144 АПК, във вр. чл. 78, ал. 1 ГПК Национална агенция за приходите да заплати на П. ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на управление: гр. Ракитово, ул. „Панайот Волов“ № 2, разноски за адвокатско възнаграждение по а.н.дело 310/2021г. на Районен съд Велинград в размер на 418,00 лв. /четиристотин и осемнадесет лева/.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във вр. чл. 27е от Наредбата за правна помощ, П. ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на управление гр. Ракитово, ул. "Панайот Волов" № 2, да заплати на Национална агенция за приходите разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100,00 лв. /сто лева/ по а. н. дело 307/2021 г. по описа на Районен съд Велинград.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд Пазарджик, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____